

TINUS VERMEERSCH

Een hele verandering, maar dezelfde gevoeligheid. Tinus Vermeersch (*1976, Kortrijk) maakte opmars met fascinerende kleine tekeningen en later ook schilderijen van tempera op papier, zowel landschappen met of zonder figuurtjes als meer portretachtige fantasiewezens, zoals vogelmensen en een soort hooimijten. De traditie van Bosch, Bruegel of Dürer, daar dacht je aan, zelfs toen hij in zijn vorige solo in Hopstreet Gallery in Brussel voor het eerst was overgeschakeld naar olie- verf op paneel.

Het is zover: zijn nieuwe olieverfschilderijtjes in de galerie tonen hoe connotaties met middeleeuwse fantasiewezens worden afgeschud. Er zijn wel figuren, kleine frontale portretten, maar ze zijn veel onbestemder. Eigenlijk is het niet meer dan een bol op een vorm die je als een bovenlichaam gaat zien. Ze zijn ofwel rood ofwel groen en ze komen echt tot leven. Verbazend hoe alleen door de beweging van penseelstreken een gezichtsuitdrukking verschijnt, altijd een ander gelaat, al is het dat niet. Een boosaardige grijns in een klein groen portretje tegen een donkere achtergrond en twee koppen met een slagschaduw, alsof ze naar beneden kijken, in een dubbelportret tegen een bleke achtergrond. Geen uitgesproken vogel- of pelsachtig oppervlak meer,

en toch blijft er iets inzitten van sjamanen en wildemannen. De sfeer van Bosch of Bruegel hangt ook nog in de lucht. "Door de manier van schilderen, het metier", verklaart Tinus Vermeersch.

Er is geen tijd of plaats op te plakken. Vaagweg kan je denken aan Max Ernst, aan diens rode vogelmensen, en een kleine rode figuur heeft wat van een Byzantijnse icoon als je de dun geschilderde achtergrond associeert met goud. Een vaalgroen, bijna transparant gepenseeld landschap wijst op versobering. Maar iets als een vogellijf en een hooimijt, allebei een groene cluster van penseeltoetsen, horen bij ouder werk.

Zo'n cluster is gematerialiseerd in een groot wit wandreliëf van plaaster, met een vacht en de verftoets als ornament; en verderop, in zijn eentje, een grijzige bolvormige kop van brons die tegelijk een schedel lijkt, een bezorgde schedel met rimpels op het voorhoofd en een kleine snavel. Intrigerend, maar het zijn de portretjes waarmee zijn kunst zichzelf vernieuwt. Best riskant, want een figuratie die met een verbluffend vakmanschap herinnert aan oude tradities van fantasiewezens garandeert gewoonlijk dat kunst instant aantrekkelijk is. De stijl is veranderd, maar het wordt het er niet minder mysterieus op.

Christine VUEGEN

Tinus Vermeersch tot 28 oktober in Hopstreet Gallery, Sint-Jorisstraat 109, Brussel. Gelijktijdig Window #10, Nadia Guerroui - 'A World out There' en tot 30 september in een extra ruimte fotowerken van Camille Picquot. Open do-za van 13-18 u. www.hopstreet.be

Tinus Vermeersch, 'Untitled', 2017, olieverf op paneel, 20,5 x 15 cm, lijst 35,5 x 29,5 cm, courtesy Hopstreet Gallery, Brussel